

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θεσσαλονίκη, 11/11/2021

Των: Κυριάκου Βελόπουλου, Προέδρου Κόμματος, Βουλευτή Λάρισας
Κωνσταντίνου Χήτα, Βουλευτή Β΄ Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ΘΕΜΑ: «Μέτρα στηρίξεως της εναπομείνας καπνοκαλλιέργειας στη χώρα και ενισχύσεως του εισοδήματος των καπνοκαλλιεργητών»

Κύριε Υπουργέ,

Σύμφωνα με άρθρο της «Καθημερινής», της 01.01.2002, στην καλλιέργεια καπνού απασχολούνταν, μέχρι πρότινος, 60.000 οικογένειες με 244.500 θέσεις εργασίας, εκ των οποίων, 209.000 αφορούσαν στην πρωτογενή παραγωγή. Το 2001 καλλιεργούνταν 570.550 στρέμματα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία σε μειονεκτικές περιοχές, όπου δεν υπάρχει δυνατότητα διαφοροποιήσεως της απασχόλησης ή εφαρμογής της πολυαπασχόλησης. Η μεταρρυθμιστική «ΚΑΠ», του 2006, περιόρισε τον όγκο παραγωγής σε 22.240 τόνους καπνού, μειωμένο κατά 80% της αντίστοιχης του 2005. Αποτέλεσμα της περικοπής των ενισχύσεων ήταν τεράστιος αριθμός απασχολουμένων στην ως άνω καλλιέργεια να τεθεί εκτός αυτής, ειδικά στις περιοχές των ορεινών όγκων, όπου αποτελούσε μονοκαλλιέργεια, λόγω του πετρώδους εδάφους και ως εκ τούτου, της αδυναμίας αναπτύξεως άλλων καλλιεργειών. Πέραν αυτών, συνετέλεσε και ο μικρός αναλογών στρεμματικός κλήρος ανά οικογένεια, λόγω ακριβώς των ορεινών όγκων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο ορεινός όγκος από τις παρυφές του Μπέλες και της Δοϊράνης, ως και τον ορεινό όγκο της Ροδόπης, όπου αποκλειστικά με την μονοκαλλιέργεια καπνού απασχολούνταν εκατοντάδες χωριά, με δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε αυτήν. Υπήρχε οικονομική ζωή, νεολαία και σχετική ευμάρεια. Από το 2006 και εντεύθεν, τα άνω χωριά παρήκμασαν οικονομικά, οι νέοι μετανάστευσαν και όσοι λίγοι απέμειναν ημιαπασχολούνται, ενώ κυριαρχεί η πλήρης υπογεννητικότητα και η σταδιακή εγκατάλειψη των πάλαι ποτέ ακμαζόντων οικισμών. Εκ του αποτελέσματος, η «ΚΑΠ» του 2006 «μερίμνησε» για την δραστική μείωση της παραγωγής καπνού, αλλά δεν «μερίμνησε», συνεπικουρούμενη και από το ελληνικό κράτος, για το μέλλον των πληττομένων καπνοκαλλιεργητών, λόγω δε των ορεινών όγκων, μονοκαλλιεργητών. Ο αριθμός των εναπομεινάντων καπνοκαλλιεργητών μειώνεται συνεχώς, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το έτος 2018, όπου ανερχόταν στους 8.669 έναντι 14.968, του 2012, κατά πλειοψηφία δε απασχολούμενων στον τύπο «Μπασμά», ο οποίος, ειδικά λόγω του μικρού μεγέθους του φύλλου του, απαιτεί σκληρή χειρωνακτική εργασία, με χαμηλή στρεμματική παραγωγή. Κατά τον καπνοπαραγωγό κ. Χουσεΐν Καπουσούλ, ο οποίος φιλοξενήθηκε στον ραδιοφωνικό σταθμό «Χρόνος 87,5» FM της Κομοτηνής, την 6^η Νοεμβρίου 2021: «...Πολλά περιμένουμε (από την Πολιτεία), αλλά τίποτα δεν έρχεται. Δεν έχουμε φράγκο στην τσέπη». Σύμφωνα με τον ίδιο, την τελευταία 15/ετία, οι τιμές πέφτουν συνεχώς, οι επιδοτήσεις κόβονται και το κόστος παραγωγής αυξάνεται: «Πριν από το 2010 πωλούσαμε καπνά και μαζί με τις επιδοτήσεις παίρναμε 10-11 €/κιλό. Τώρα, συνολικά, παίρνουμε το πολύ 5 €/κιλό, το κόστος παραγωγής έχει ανέβει στα ύψη και κοντεύει τα 4 €/κιλό. Το 2000 πληρώναμε Ο.Γ.Α. 300 € και τώρα 1.500 €».

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Ποιά συγκεκριμένα μέτρα προτίθεσθε να λάβετε για την ενίσχυση της εναπομείνουσας καπνοκαλλιέργειας στην Ελλάδα και την στήριξη του εισοδήματος των καπνοκαλλιεργητών;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ